

# יום ג', יז' בסיון תש"ס (20 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.  
אבא קובנר, 1978

## ימים אלה, בימי בית שני, היו ימים טובים לישראל:

**ביד' בסיון**, כבשו את המבצר, **מגדל צור**: בימי יוון היתה זו עיירה, שלאחר זמן כונתה קיסריה, והיא נעשתה מקום מושבם של המושלים. מגדל צור ישב "בין החולות" כיתד תקועה לישראל ( כלומר, מובלעת של זרים), מפני שלא יכלו לכבושה מפני שהיו בה גיבורים. וכשגברה יד בני החשמונאי, כבשוה והוציאו משם והושיבוה לישראל. יום שכבשוה עשאוהו יום טוב.

\*\*\*\*\*

## בטו' בסיון ובטז' בסיון (אתמול) גלו אנשי בית שאן ואנשי בקעתה:

ואף הם היו לישראל יתד תקועה בימי יוון (בזמן יוחנן הורקנוס) כלפי הערבים. שבטים ערבים, וביחוד הממלכה הנבטית החזקה, היו מצויים בעבר הירדן, ובנגב הדרומי. בית שאן, כעיר נכרית, היתה איפוא, מקום תורפה של הארץ לגבי פלישות של הערבים. הם לא נתחייבו גלות בראשונה, ולא הגלה אותם לא יהושע בן נון [ר' שופטים א' 27] ולא דוד המלך. וכיון שנתחייבו גלות, תקפה יד בני חשמונאי עליהם והגלו אותם. יום שהגלו אותם עשאוהו יום טוב.

שמחה היא לפני הקב"ה שמלכותם של הנכרים מסתלקת מן העולם, שנאמר: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לה' המלוכה." [עובדיה א' 21]

ו"ה' מלך לעולם ועד..." [תהלים י" 16]

אימת? – כש"אבדו גויים מארצו" [שם, המשך הפסוק]

שנאמר: "ייתמו חטאים מן הארץ..." [תהלים קד' 35]

[מגילת תענית]

(נא לשמור על קדושת הדף)

\*\*\*\*\*

## הרקע לאיום הקיומי לארץ-ישראל בימים אלה, בשנת 1941, מהאויב הנאצי בימי

### מלחה"ע ה-II, (המשך):

כאמור, מדינות הבלקן, יוגוסלביה ויוון, נכבשו לאחר מסע מלחמה קצר. הבריטים, שניסו לסייע ליוונים, ניגפו קשות ורבות (!) מחייליהם נפלו בשבי, לרבות כ-1500- ארץ-ישראלים. במדינות ערב פיעפע ארס אנטי-בריטי ומנהיגים ופשוטי-עם המתינו לקץ שלטונה של בריטניה ולבואם של צבאות גרמניה. סוריה ולבנון היו תחת שלטון צרפת הווישאית, הפרו-נאצית. עיראק מרדה בבריטניה וראש-ממשלתה, רשיד עאלי אל-כילאני, שנעזר במופתי הירושלמי חג' אמין אל-חוסייני, הכריז בגלוי שהוא פרו-נאצי. דומה היה שערביי ארץ-ישראל, שאך שנתיים לפני-כן סיימו את "המרד הערבי", מתעתדים לחדש, והיהודים בה עלולים להיות קרבנותיו הראשונים, אם יגיעו הגרמנים לכאן.

באפריל ובמאי 1941 נראתה בריטניה, יותר מאי-פעם, כצד המפסיד. בארץ, רווחו שמועות על פינוי בריטי להודו ועל הוצאת משפחות הפקידים והחיילים. מה יעשו הגרמנים ליישוב היהודי – לא היה קשה לנחש.

אך, כאמור, בסוף מאי ובתחילת יוני השתנו פני הדברים. הבריטים דיכאו את המרד בעיראק ופלשו לסוריה וללבנון. ב-22 ביוני (כז' בסיון) פתחו הגרמנים בהתקפתם הגדולה על ברית-המועצות והלחץ מעל המזרח-התיכון הוקל. רבים נשמו פה לרווחה.

יום נעים!

## יום ג', יז' בסיון תש"ס (20 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

וכעבור עוד כשנה, עקב הקרב באל-עלאמיין, הוסר האיום הגרמני על ארץ-ישראל כליל.  
[ספר המאה]